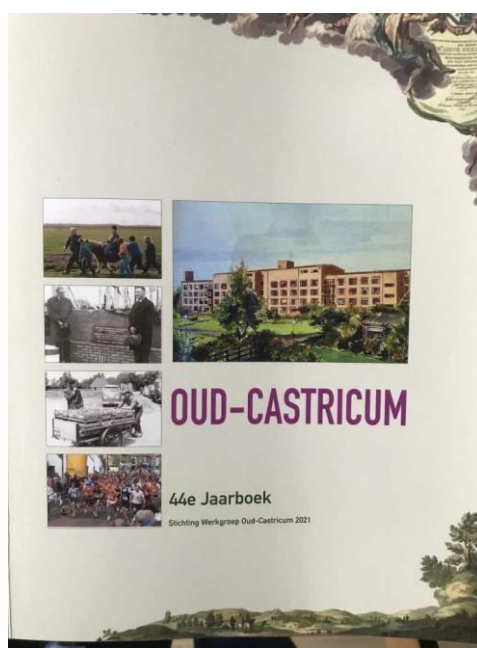

Inhoud Jaarboek 44 Oud-Castricum, verschenen in 2021

Titel + korte inhoud	Auteur(s)
Voorwoord Voorwoord van onze voorzitter	John Hommes
Boerderij in Oosterbuurt met een bijzonder verhaal <i>in de brand, uit de brand</i> Piet Dam runde jarenlang de boerderij aan Oosterbuurt 1. Hij leek eeuwig vrijgezel te blijven tot hij in 1974 Nel Stuifbergen ontmoette die zijn moeder thuis verzorgde. Piet en Nel lieten er geen gras over groeien, trouwden in 1975 en kregen binnen vier jaar drie dochters. In 1986 volgde nog een dochter. In de nacht van 3 op 4 augustus 1997 sloeg het noodlot toe en werd de stolpboerderij volledig door brand verwoest. Een moeilijke tijd voor de familie, maar er kwam een nieuwe woonboerderij die begin 1999 werd opgeleverd. Nel zal het drama echter nooit vergeten en bladert hier weemoedig in het bijna verkoolde trouwalbum. Verder in het artikel een bijzonder verhaal over een gevonden ring die Piet kwijt was en ook aandacht voor zijn rol in een film over oorlogsherinneringen.	Hans Boot
‘Een vreeselijk ongeluk’, 30 juli 1939 <i>de zee geeft en de zee neemt</i> Een zeer tragisch verhaal over vier meisjes, oftewel twee keer twee zusjes in de leeftijd van 15 tot 18 jaar van de families Bakker en Sol uit het Amsterdamse Sloten. De vriendinnen fietsten op 30 juli 1939 naar het Castricumse strand en verdronken allen jammerlijk in zee, omdat ze door de vloed worden verrast en niet konden zwemmen. Deze gebeurtenis was hier nauwelijks bekend, totdat Annette Beentjes en Corrie Loogman een paar jaar geleden hun onderzoek startten naar dit drama. Corrie is namelijk familie van een van de zusjes Sol. De meisjes werden begraven in een gezamenlijk graf op het kerkhof van de St. Pancratius-kerk in Sloten.	Annette Beentjes/ Corrie Loogman

Titel + korte inhoud	Auteur(s)
<p>Wie was... burgemeester Smeets <i>de man van de wederopbouw</i></p> <p>Burgemeester Smeets was een statige man, geboren in 1903 in Limburg. Nadat hij was benoemd in Castricum ging hij met zijn gezin in de ambtswoning aan de Stationsweg wonen.</p> <p>Smeets was van grote waarde voor de wederopbouw van Castricum. Na zijn benoeming in 1945 wachtte hij de komst van de nieuwe gemeenteraad (in 1946) niet af en startte met de voorbereiding van een wederopbouwplan. Daarin kreeg herstel van beschadigde woningen en nieuwbouw de hoogste prioriteit. In de ambtsperiode van burgemeester Smeets zijn, naast de nieuwe wijk Kooiweg, o.a. tien bijzondere en openbare scholen, negen kleuterscholen, drie gymnastieklokalen en andere sportaccommodaties gerealiseerd.</p> <p>Smeets had daarnaast steeds een open oog voor de belangen van de brandweer (hij werd bij zijn afscheid benoemd tot erelid) in en was hoeder van de openbare orde.</p> <p>Onder de hoede van Smeets vond in de jaren vijftig en zestig voor een groot deel de omvorming plaats van agrarische gemeente naar forensendorp plaats. Er werd een structuurplan ontwikkeld, uitgaande van een toekomstig inwonertal van 30.000 tot 35.000 inwoners. Op 1 januari 1968 was het inwonertal in Castricum uitgegroeid tot 17.000 inwoners.</p>	<p>Niek Kaan</p>
<p>Duinresidentie Prinses zu Wied <i>vorstelijk wonen</i></p> <p>Prinses zu Wied, met de voornaam Marie, leefde van 1841 tot 1910 en was een dochter van Louise van Pruisen en prins Frederik, de tweede zoon van koning Willem I die veel grond in Bakkum bezat. Na het overlijden van Frederik erfde Marie alle koninklijke bezittingen die in 1903 werden verkocht. Zo ook de grond die bestemd was voor de bouw van de psychiatrische inrichting Duin en Bosch en waarvan de provincie eigenaar werd.</p>	<p>Ernst Mooij</p>
<p>Vasseur, de man die met de noorderzon vertrok <i>vlucht met grote gevolgen</i></p> <p>Een bijzonder verhaal over het leven van Johannes Vasseur. Hij werd in 1859 aangesteld als landbouwer en zaakwaarnemer op boerderij Johanna's. Hij was getrouwd met Dirkje Willems. Nadat het stel al vijf kinderen had gekregen en de zesde op komst was, vluchtte Johannes plotseling via Engeland naar Amerika. Het vermoeden was dat hij geld had ontvreemd.</p> <p>In Amerika begon Vasseur een tweede leven. Hij trouwde met een Britse voordat hij was gescheiden van Dirkje en later is hij nog een keer getrouwd en verwekte nog eens drie kinderen. Zijn achterkleindochter Ria Rampen, die oorspronkelijk uit Castricum komt, heeft zich lange tijd beziggehouden met de vraag waarom Vasseur verdween en zocht contact met achterachterkleinzoon Bill LaVasseur. In 2016 bracht Ria in Amerika een bezoek aan Bill en diverse familieleden. Johannes Vasseur, die 92 jaar oud werd, bekende uiteindelijk spijt van zijn vlucht te hebben.</p>	<p>Anneke Zonneveld</p>

Titel + korte inhoud	Auteur(s)
<p>Achter de voordeur van Jan van der Schaaf <i>geen leven zonder muziek</i></p> <p>Jaarlijks terugkerend item over een markante Bakkummer of Castricummer. Voor dit jaarboek is gekozen voor Jan van der Schaaf, die al jaren bekend is door zijn muzikale capaciteiten. Jan werd geboren op 31 december 1941 en is een zoon van Bart van der Schaaf en Johanna van Reijn. Zij hadden een manufacturenwinkel aan de Dorpsstraat.</p> <p>Jan kreeg op zijn twaalfde een gitaar en speelde in diverse bandjes. In 1968 trouwde Jan met Guus. Zij hadden elkaar leren kennen in de trein door hun werk in Amsterdam. Dat was in 2015 aanleiding voor deelname aan het tv-programma All you need is love met presentator Robert ten Brink.</p>	Niek Kaan
<p>De laatste eigenaar van ‘De Rus’ vertelt <i>hoe het dorpshart moest bloeden</i></p> <p>De oudere Castricummers denken nog wel eens met weemoed terug aan hotel-café-restaurant De Rustende Jager aan de Dorpsstraat. Het pand werd tot groot verdriet van de bevolking in 1976 gesloopt om plaats te maken voor de Rabobank. De laatste eigenaar van De Rus was Jan Endstra, die afgelopen winter voor dit artikel zijn belevenissen vertelde aan Hans Boot.</p> <p>In 1965 liet Jan Endstra het pand verbouwen, en er werd een slijterij geopend.</p> <p>Jan overleed op 2 juli 2021.</p>	Hans Boot
<p>De aardbeientelers van weleer <i>in Ons aller Belang</i></p> <p>Rond 1920 trok de aardbei steeds meer de aandacht van de tuinbouwers en had Castricum 94 hectare aardbeiengrond. De kwekers hadden in de zomer de hulp nodig van vrouw en kinderen als de aardbeien rijp waren voor de pluk.</p> <p>Vanaf 1952 werden de aardbeien geveild in de veiling aan de Kramersweg. Daarbij werden soms de wat grotere aardbeien boven op de sloffen gelegd, want “dat bevorderde de prijs op de veiling en langs de weg”.</p> <p>Een van de bekendste huidige aardbeientelers is Hans Brakenhoff. Hij besteedt elk jaar weer in zijn kassen aan de Beverwijkerstraatweg heel veel aandacht aan het kweken van de beste exemplaren en verkoopt die ook in een kraam voor zijn woning.</p>	Nico Lute
<p>Oud over nieuw <i>wat stond er ook alweer?</i></p> <p>Montage van een foto van een oude afbeelding in de nieuwe situatie</p>	Peter Levi
<p>Herinneringen aan de Augustinusschool <i>veel discipline en weinig ontspanning</i></p>	Hans Boot

Titel + korte inhoud	Auteur(s)
<p>Dirk Schut, een gedreven missionaris <i>geloofsverkondiging in Afrika eindigt tragisch</i></p> <p>Dit artikel is gebaseerd op een in 2019 verschenen boek van Dirks' nicht Martha Lambrechts en Judith van der Stelt. Dirk Schut werd in 1893 in Castricum geboren in een gezin met 12 kinderen. Hij volgde het seminarie, werkte als priester in Londen en werd na een paar jaar leraarschap aan het seminarie in Tilburg missionaris in Oeganda in 1924. Het werd voor hem een zware taak om de verschillende volksstammen te bekeren.</p> <p>Dirk keerde voor verlof terug naar Castricum van eind 1933 tot november 1934 en organiseerde activiteiten om geld in te zamelen voor diverse projecten. Dirk Schut was pas 49 jaar toen hij in 1942 na een arbeidzaam leven stierf aan kinderverlamming, waarschijnlijk als gevolg van een virus.</p>	<p>Annette Beentjes</p>
<p>AV Castricum, een vereniging om trots op te zijn <i>een club die gaat als een speer</i></p> <p>We hebben al heel wat sportverenigingen behandeld in onze jaarboeken en dit keer mocht de bijna 60-jarige Atletiek Vereniging Castricum zich presenteren. In het artikel worden naast de belangrijkste personen en prestaties ook de vele activiteiten van de club beschreven, zoals de strand-, bos- en duinloop en De Dubbele Lus door het centrum van Castricum die vanaf 1982 maar liefst 33 keer werd gehouden.</p> <p>Tientallen atleten bleven AVC trouw, zoals o.a. Wim Res. Hij mag het icoon van de vereniging worden genoemd, was van 1992 tot 2002 voorzitter en heeft zich enorm ingezet voor de realisatie van de kunststofbaan. Ook is hij al jaren zeer actief voor de club als vrijwilliger, net als de huidige voorzitter: Joop Beentjes.</p>	<p>Annette IJzer/ Paula Vrolijk-de Vries</p>
<p>Schenkeningen</p> <p>Welke schenkingen heeft Oud-Castricum ontvangen in 2020?</p>	<p>Rino Zonneveld</p>
<p>De Vogelwerkgroep Midden-Kennemerland <i>vlieg er eens uit</i></p>	<p>Nico Lute</p>
<p>De geschiedenis van de Santmark <i>weet je nog wel oudje?</i></p> <p>In het 37e Jaarboek werd de geschiedenis van verzorgingshuis De Boogaert beschreven, dus nu werd het wel eens tijd om dat voor de Santmark te doen.</p> <p>Dit tehuis werd in 1969 geopend. De Santmark heeft diverse directeuren gekend, o.a. Johannes van der Water die de scepter zwaaide van 1974 tot 1980. Velen kenden hem daarvoor als adjudant van politie.</p> <p>Chris van Keeken was directeur van 1980 tot 1988. Ook zijn overstap was bijzonder, want hij was eigenaar van een bloembollenexportbedrijf voordat hij bij de Santmark solliciteerde.</p> <p>Ter ontspanning werden er voor de bewoners verschillende activiteiten georganiseerd, zoals een viswedstrijd in eigen vijver in 1992.</p> <p>Het tehuis onderging vele renovaties en uitbreidingen. Zo werd er in 1994 een start gemaakt met de nieuwbouw van 40 woningen aan de overzijde van de Oranjelaan.</p>	<p>Nico van der Lem</p>

Titel + korte inhoud	Auteur(s)
<p>De Castricumse familie... Admiraal <i>de stamvader was schepen in de gemeente Wijk aan Duin</i></p> <p>Ook dit jaar ontbreken de stamboom en beschrijving van een Castricumse familie niet. Deze keer koos Simon Zuurbier voor de familie Admiraal. Deze werd onder andere bekend door de slagerij in de Dorpsstraat, waarmee Cees Admiraal in 1910 startte. Ook accountantskantoor Admiraal werd een echt Castricumse familiebedrijf.</p> <p>Tallose gezinnen passeren in het artikel de revue, waaronder dit van Simon Admiraal en Anna Bruinenberg tijdens hun 40-jarig huwelijksfeest in 1959.</p>	Simon Zuurbier
<p>Castricum en Bakkum in 1920, de gebeurtenissen</p> <p>Wat gebeurde er precies een eeuw geleden in Castricum en Bakkum?</p>	Simon Zuurbier
<p>Kroniek 2020 van Castricum en Bakkum</p> <p>En welke belangrijke gebeurtenissen vonden dit jaar plaats?</p>	Hans Boot
<p>Jaarverslag 2020</p> <p>Wat deed Oud-Castricum het afgelopen jaar?</p>	Folkert Bangma